

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca” wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowemmieście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr,
na stronie 3-lamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XVI.

NOWEMIASTO-POMORZE, SOBOTA, DNIA 29 LUTEGO 1936.

N — Nr. 25

W odpowiedzi na zarzuty p. min. Raczkiewicza pod adresem Str. Nar.

Na niedawnym posiedzeniu Sejmu p. min. Spraw Wewn. Raczkiewicz wystąpił z ciężkimi zarzutami pod adresem Stron. Narod., że m. in. „nie poniosło żadnych zasług na polu wyszkolenia armji”. W odpowiedzi na ten zarzut główny organ Stron. Narod. „Warszawski Dziennik Narodowy” wskazuje na zasadniczy swój stosunek do armji polskiej, nacechowany jak najdalej idącą życzliwością i duchem poświęcenia dla niej. A co się tyczy przysposobienia wojskowego, to wskazuje rzeczony „Dziennik” na Związek Powstańców i Wojak., który stał przeważnie narodowcami, a który tak świetnie się rozwijał. A co się stało? Otóż władze tej na gruncie chrześcijańskim i narodowym stojącej organizacji położyły kres, odmawiając jej zarejestrowania. Dalej wskazuje czołowy organ Stron. Narod. na wywody swego przedstawiciela, pos. Stypułkowskiego, w Sejmie w dniu 6 lutego 1935, który, omawiając ujemne wyniki przysposobienia, prowadzonego przez „Strzelca”, oświadczył: „Oddajcie nam przysposobienie wojskowe, tym, co są z pod znaku Obozu Wielkiej Polski i tym, którzy w Stron. Narod. tę pracę prowadzą, a ja panom gwarantuję, że w ciągu roku przy współpracy z armją postawimy nie te marne kilkanaście tys. Strzelców, a pół miliona młodych ludzi, ożywionych zapalem współpracy z armją”. To, co oświadczył pos. Stypułkowski, to szczerą prawdą. A jak na tę propozycję zareagowała sanacja? Otóż oświadczenie to przyjęła z wielkim niezadowolaniem i gniewem. Tak więc postępuje się z narodowcami. Najpierw uniemożliwia się im tę pracę, a potem czyni się im zarzuty, że jej nie wykonują. Dalej zarzuca min. Raczkiewicz, że Stron. Narod. nie interesuje się ruchem spółdzielczym. Pytamy, czy to prawda? Gdzież to najpóźniej i najbujniej rozwinęło się życie spółdzielcze? Czyż nie w b. dzielnicach pruskich, gdzie do duch narodowy najżywiej i najsiłniej pulsuje? Jednak i do spółdzielni naszych sanacja zdołała tu i tam doprowadzić swych ludzi albo je przez nich opanować. I co się okazało przeważnie? To, że na nich ogólnie znana gospodarka sanacyjna odbiła się jak najfatalniej. „Ani innemi organ. społecznymi” — zarzucił p. Minister, — Stron. Narod. się nie interesuje”. Nadmienić się godzi, że wyszedł przecież z B. B. W. R. nakaz opanowania wszystkich placówek oświatowo-społecznych przez sanację. Skutek tego jest dziś taki, że większość tych organizacji pędzi żywot suchotniczy lub upada wobec braku ścisłego związku ze społeczeństwem, które było i jest w swej olbrzymiej większości narodowe. Dalej zarzuca p. Minister Stron. Narod., że jego akcja coraz bardziej stacza się na drogi, kolidujące z prawem i że Stron. Narod. opiekuje się i ochrania gwałty, dokonywane przez członków Stron. Narod. Na to odpowiadamy od siebie, że jesteśmy z działalnością Stron. Narod. ściśle złączeni i bierzemy w niej żywy udział, ale nigdy i nigdzie ani na piśmie ani ustnie nie słyszeliśmy i nie wyczytaliśmy ani też nie otrzymaliśmy żadnego polecenia do jakiegokolwiek akcji nielegalnej. Raczej przeciwnie, stale nas przed nią przestrzegano. A również „Warszawski Dziennik Narodowy” podkreśla, że liczne procesy, jakich byliśmy świadkami, wykazały jedno, że władze Stron. nigdy nie dawały żadnych zleceń swoim członkom, któreby stały w sprzeczności z porządkiem prawnym państwa. A to chyba ma decydujące znaczenie dla sprawy. Jeszcze wspomina min. Raczkiewicz o anonimowych ulotkach i drukach, których, jak twierdzi, pełno jest w kraju i które pochodzą od „nielegalnych przybudówek” Stron. Narod. Na to odpowiada czołowy organ Stron. Narod. tak: „Takie oskarżenia wymagają jasnych stwierdzeń i wyraźnych adresów. Nam nie wiadomo o żadnych przybudówkach Stron. Od lat dziesięciu jesteśmy sami, z nikim się nie łączymy. Anonimową bronią nie walczymy. Mówimy jawnie, do czego dążymy i nie ukrywamy swego oblicza przed nikim”.

Ale, czytając powyższe wywody, wskażą może przeciwnicy naszego ruchu na rozmaite wybruki i awantury antyżydowskie. Oczywiście, że zachodzą one. Ale czyż temu winno Stron. Narodowe? Wszak w każdym ruchu ideowym znachodzą się tacy, którzy źle pojmują i wykonują jego zamiary i jego wolę. Kościół kat. jest posłannictwa Boskiego, a iluż to jest takich jego wyznawców, którzy złem wykonaniem i zachowaniem spaczają jego nadziemską wzniosłość? Są ekscesy, to prawda, ale nie z winy Str. Nar. Na te wybruki składa się mnóstwo innych przyczyn. Nadwyras ciężkie położenie gospodarcze, nędza, bieda i ciężka sytuacja polityczna sprawia to, że jednostki o słabych nerwach i słabym opanowaniu się i wytrzymałości psychicznej dają się porywać do ekscesów. A niezawodnie nie miniemy się i z prawdą, jeżeli powiemy, że w tem wszystkim są wielce czynne i ręce obce, prowokacyjne, którym bardzo, a bardzo zależy na tem, by pchać gorętsze umysły, zwłaszcza młodzieży, na drogi ekscesów, by ruch narodowy kompromitować. Wszak wyraźnie potwierdził to i poseł do Sejmu ze Śląska Kopic, że żydzi sami fingują albo prowokują rozmaite ekscesy, by w ten sposób zdobyć broń przeciw narodowcom.

„To też — konkluduje w swych wywodach „Warszawski Dziennik Narodowy” — dla każdego, kto się zapozna z mową p. Raczkiewicza, stanie się jasne, że istotę sprawy sprowadza się do naszego stanowiska w kwestji zasadniczej państwa narodowego i sprawy żydowskiej”. Pismo to wyraża przekonanie, że gdyby Obóz Narodowy w tych sprawach zmienił swe stanowisko, to taki zmieniłby potem nacjonalizm prawdopodobnie więcej znalazłby łaski w oczach min. Raczkiewicza.

„Ale, wywodzi dalej organ narodowy, „cecha Obozu Narod. było to, że więcej myślał i myśli o przyszłości Narodu, niż o teraźniejszości, że zawsze usiłował wychowywać społeczeństwo w tych zasadach, bez których trwała przyszłość kraju nie da się pomyśleć. To też zarówno w dążeniu do państwa narodowego, jak i w dążeniu do odzyskania Polski Obóz Narodowy powoduje się nie przemijającymi względami, a trwałym interesem narodu polskiego, którego przyszłość bez załatwienia tych spraw podstawowych nigdy nie będzie dostatecznie ani mocną ani wielką”.

Nam się zdaje, że tu organ czołowy Stron. Narod. trafił w sedno sprawy. Obóz Narodowy nie myśli i nie dąży do żadnych buntów ni do zamachów stanu, zdając sobie dokładnie sprawę z tego, że, kto gwałtem i bezprawiem posiedzie władzę, gwałtem i bezprawiem ją potem utrzymywać jest zmuszony. Obóz Naro-

dowy idzie drogą nie rewolucyjną, a ewolucyjną. Chce przede wszystkim przeorać i przygotować umysły i dusze narodu polskiego i urobić je w tym kierunku, by zrozumiał on, że jego szczęście i świetlana przyszłość leżą jedynie i wyłącznie w pełnym zrealizowaniu ideałów narodowych i chrześcijańskich. I każdy nieuprzedzony przyzna, że Obóz Narodowy na tej drodze zaszedł już bardzo daleko. Ogromną większość społeczeństwa — czy to komu się podoba lub nie — ma on bezsprzecznie za sobą.

Atak min. Raczkiewicza na Stronictwo Narodowe.

Na poniedziałkowym posiedzeniu Sejmu przy rozpatrywaniu budżetu Ministerstwa Spraw Wewn. p. minister Raczkiewicz wygłosił przemówienie, poświęcone niemal w całości zagadnieniom politycznym.

Stronictwo Narodowe.

Przechodząc do Stronictwa Narodowego, p. minister podkreśla, że znajduje się ono na krawędzi całkowitego zejścia z płaszczyzny organizacji ideowej na manowce grupy dywersyjnej, omamionej złudą walki o władzę w państwie, nie przebiegającej w środkach postępowania. Minister zarzuca Stronictwu, iż nie poniosło ono żadnych zasług na polu wyszkolenia armji, nie interesuje się ruchem spółdzielczym ani organizacjami opieki nad Kresami, a jeżeli zajmuje się przejawami życia społecznego w Polsce, to jedynie dla uzyskania wpływów w celach partyjno-politycznych. Natomiast stwierdzić musimy — mówi p. minister Raczkiewicz — że ilość zakłóceń porządku publicznego, dokonywanych przez członków Stronictwa Narodowego, wzrasta z dnia na dzień i doprowadza coraz częściej do ofiar. Stronictwo to anarchizuje życie w sposób świadomy przez akcję podburzania ludności polskiej przeciw mniejszościom narodowym, a w szczególności przeciw mniejszości żydowskiej, co pociąga liczne ofiary ze strony obalającej ludności oraz broniących ją i porządku organów służby bezpieczeństwa.

Coraz częściej stają się wypadki zorganizowanego gwałtu, dokonywanego przez członków Stronictwa Narodowego. Wypadkom tym kierownictwo Stronictwa nie tylko się nie przeciwstawia, lecz sprawami opiekuje się i ochrania ich. Wydawać się nam mogło do niedawna, że źródłem zorganizowanego fermentu szukać należy w najbardziej zradykalizowanym odłamie młodych sił Stronictwa, które z niego wyszły, tworząc organizację Obozu Narodowo-Radykalnego, uznaną przez rząd za nielegalną. Obecnie mamy coraz więcej dowodów, że akcja Stronictwa Narodowego coraz bardziej stacza się na drogi, kolidujące z prawem, że coraz bardziej zaciera się różnica metod, stosowanych przez nielegalny Obóz Narodowo-Radykalny, a Stronictwo Narodowe.

Stronictwo to wie dobrze, że każdy taki oddech spotykać się musi ze zdecydowaną akcją każdego rządu. Właśnie dlatego usiłuje ono wytwarzać najwięcej konfliktów między przedstawicielami władzy a ludnością. Rzeczywistym celem zaś jest walka z każdym rządem, który nie jest rządem tego Stronictwa. Ze tak jest istotnie, świadczy o tem powódź ulotek i druków konspiracyjnych, które w sposób jaknajbardziej oszczerczy usiłują urabiać opinie ludności o osobach, dzierżących ster Rzeczypospolitej, celem podważenia autorytetu głowy Państwa, Rządu i najwybitniejszych przedstawicieli społeczeństwa.

Rząd z całą stanowczością przeciwstawi się tej karygodnej akcji. Zdrowy nacjonalizm jest źródłem twórczym i siły narodowe pomażą, nacjonalizm Stronictwa Narodowego jest niezdrowy.

Język polski na uniwersytetach amerykańskich.

Jak donosi waszyngtońska agencja prasowa „N. C. V. S. News Service”, w lecie roku bież. na katolickich uniwersytetach amerykańskich De Paul i Loyola University zostały otworzone wykłady języka polskiego.

12-letni dyrygent chóru kościelnego.

W niedzielę, 9 bm., w kościele wiedeńskim „Maria vom Siege”, chór tamtejszy wykonał Mszę św. układu Józefa Grubera pod batutą 12-letniego dyrygenta, Edwarda Fajesta. 12-letni dyrygent dał się już poprzednio poznać jako śpiewak i przez swe produkcje organowe.

Przyjęcie prasy światowej na olimpiadzie zimowej w Garmisch Partenkirchen.

NASZ PRZYJACIEL

DODATEK ŚWIĄTECZNY

Na niedzielę I. Postu.

EWANGELJA,

napisana u św. Mateusza w rozdz. IV. 1—11.

W on czas był zawiedziony Jezus na puszczy od Ducha, aby był kuszon od diabła. A gdy pościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, potem łaknął. I przystąpiwszy kasciel, rzekł mu: Jeśliś jest Syn Boży, rzec, aby te kamienie stały się chlebem. Który, odpowiadając, rzekł: Napisano jest: nie samym chlebem żyje człowiek, ale wszelkiem słowem, które pochodzi z ust Bożych. Tedy go dj - beł wziął do miasta świętego i postawił go na ganku kościelnym i rzekł mu: „Jeśli jesteś Syn Boży, spuść się na dół! Albowiem napisano jest, iż Aniołom swoim rozkazał o tobie i będą cię na rękę nosić, abyś snadź nie obraził o kamień nogi swojej. Rzekł mu Jezus: „Zasię napisano jest: Nie będziesz kusił Pana Boga twego”. Wziął go zaś djabeł na górę wysoką bardzo i ukazał mu wszystkie królestwa świata i chwale ich i rzekł mu: „To wszystko dam tobie, jeśli, upadłszy, uczynisz mi pokłon. Tedy mu rzekł Jezus: „Pójdź precz, szatanie! Albowiem napisano jest: Panu Bogu twemu kłaniać się będziesz, a jemu samemu służyć będziesz”. Tedy opuścił go djabeł; a oto Aniołowie przystąpili i służyli jemu.

Co wskazuje popiół, którym się posypuje głowy nasze?

Już z przeszłą środą, tak zwaną popielcową rozpoczął się post czterdziestodniowy. W ten dzień kapłan posypał głowy nasze popiołem, mówiąc: „Pamiętaj, człowiecze, żeś prochem jest i w proch się obrócisz”. Rozważmy tedy, co popiół ten wskazuje.

Popiół przypomina nam, że co do ciała jesteśmy prochem ziemi. Toć pierwszego człowieka sam Bóg „utworzył z mułu ziemi i natchnął w oblicze jego ducha żywota”. Pamiętać o takim początku ciała ludzkiego jest rzeczą bardzo zbawienną. Dla tego P. Bóg, chcąc prorokowi Jeremjaszowi to przypomnieć, kazał mu iść do domu garncarza, aby mu uwydatnił, że, jak krucho jest naczynie gliniane, tak samo i ciało ludzkie. Sw. Paweł apostoł przyrównywał człowieka też do naczynia garncarskiego, do rzeczy lepionej. Zaiste to ciało, w którym dusza nieśmiertelna mieszka, jest naczyniem bardzo kruchem, lada co nam szkodzi i sprwadza nieraz choroby, nawet rychłą śmierć. Właśnie ta myśl powinna nas pobudzać do upokorzenia się przed Bogiem, mianowicie w tym czasie postnym. Wzywa nas do tego już Mędrzec Pański, mówiąc: „Uniażaj bardzo ducha twego! Czemu się pyszni ziemia i popiół? A Chrystus z takim naciskiem żąda pokory i siebie samego stawia za przykład pokory, mówiąc: „Uczcie się odemnie, bom cichy i pokornego serca”.

Popiół był zawsze znamieniem pokuty. Adamowi zaraz po popełnieniu grzechu oświadczył Bóg: „Jesteś proch i w proch się obrócisz”. Na znak pokuty posypywano głowę popiołem. O oblężonych w Betulji czytamy, że „popiół był na głowach ich”, bo pokutą chcieli wyjednać pomoc Boską, a Judyta, przygotowując się do ratowania

miasta, „posypała popiołu na głowę swoją”. Pobożna Estera, pokutując, „popiołem i gnojem głowę napełniła”. Prorok Jeremiasz, wzywając Jerolimę do pokuty, woła: „Córko ludu mego, przepaś się włosienicą, posyp się popiołem, żal jedy-naka uczyni, gdzie płacz gorzki”. O pokutujących na gruzach Jerolimy mówi tenże prorok: „Siedli na ziemi, umilkli starcy córki Syon, posypali popiołem głowy swe”. Król miasta Niniwy wezwany przez proroka Jonasza do pokuty „oblekł się w wór i usiadł w popiele”. Popiół, którym w środę popielcową posypane zostały głowy nasze, wzywa nas do pokuty i Kościół słowy Zbawiciela mówi do nas; „Jeśli pokutować nie będziecie, wszyscy zginiecie”.

Kronika kościelna.

Cyfry statystyczne.

Jak wynika z najnowszego spisu diecezji („elenchu”) na rok 1936 liczba dusz całej diecezji wynosiła przy końcu roku 1935 — 982.071 (w r. 1934 — 960.494).

Dekanatów liczy diecezja 29 (w r. 1934 — 29), kościołów parafjalnych 232 (231); innych samodzielnych stacyj duszpast. (kuracyj) 85 (81); kościołów filj 52 (55); kaplic publicznych i półpublicznych 85 (83); kaplic prywatnych 10 (10).

Kapłanów jest w diecezji 645 (618); z tych na emeryturze 23 (23); z tej liczby w domu księży emerytów w Zamartem 5 (6). Prałatów jest w diecezji 18: 1 protonotarjusz Apostolski, 6 prałatów domowych Ojca św., 10 szambelanów tajnych, 1 szambelan honorowy, 10 szambelanów świeckich.

Poza granicami diecezji przebywa 21 księży. W roku 1935 zmarło księży 19 (9): s. p. ksks. Jan Zakryś, dr. Jerzy Behrendt, Marjan Galiński, Fr. Węsiara, Jan Felski, Zygr. Ziętarski, Fr. Nowak, kan. dr. Fr. Michalski, dziek. Kaz. Latos, Józef Bielecki, kan. hon. Zenon Włoszczyński, Jan Cichocki, Ludwik Wollenberg, Fr. Hellwig.

Zakonników (i członków zgromadzeń relig.) — 37 (31); Zakonnice (siostry miłosierdzia) 686 (699).

Seminarjum Duchowne liczy w 5 kursach 162 (181) kleryków, na kursie I — 26 (36); na II — 32 (33); na III — 31 (40); na IV — 40 (35); na V — 33 (37).

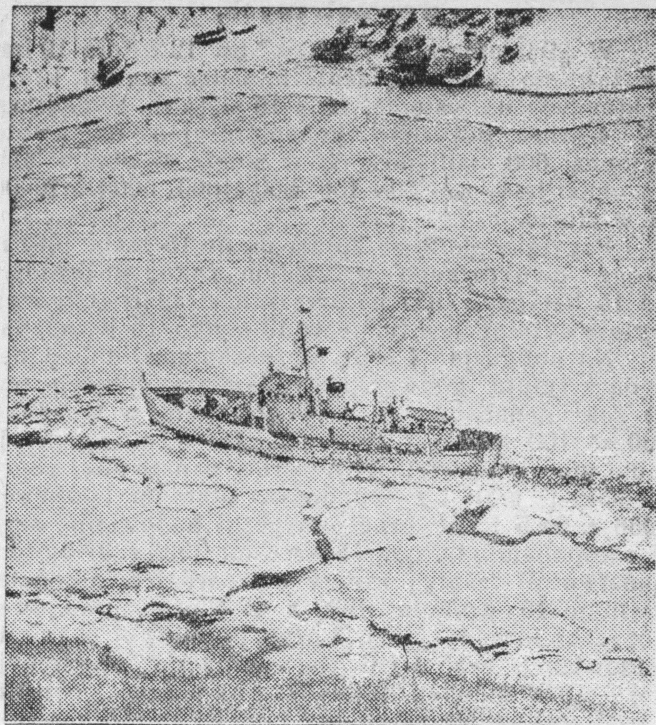
Gymnazjum Biskupie „Collegium Marianum” liczy 218 uczniów (209).

Najstarszym kapłanem diecezji jest ks. prałat Wojciech Klatt, proboszcz lidzbarski, który 22 kwietnia rb. ukończy 85 rok życia, a 12 lipca 62 rok kapłaństwa. Drugim wedle wieku jest ks. Ignacy Niklas, emeryt w Gniewie, który 2 lutego ukończył 79 rok życia, a 27 marca 51 rok kapłaństwa. Pochodzący z naszej diecezji, ale mieszkający stale jako emeryt w Sopocie, ks. Aleksander Jabłoński ukończy w bież. r. 89 rok życia.

Złoty jubileusz kapłaństwa obchodzić będzie jeden kapłan: Rada Duh. Ks. Jakób Zywicki, wikary I. w Sliwicach, 25. 7. br.

Srebrny jubileusz kapłaństwa obchodzić będą 2 kwietnia ks.ks. Fr. Drost, prob. w Prątnicy; Em. Grudziński, prob. w Sepólnie; Zyg. Hundsorff kuratus w Tereszewie 2. 5); Bron. Kownacki, prob. w Golubiu; rada Jan Mazella, prob. w Jeleńcu; prał. Bol. Partyka, prob. w Grudziądzu; Leon Pełka prob. w Kurzętniku; Stan. Roehle emeryt w Zamartem; Józef Rosentreter, prob. w Cękynie Polskim; Michał Strehl, prob. w Samplawie; Feliks Szuchnielski, prob. w Trzebczu; Fel. Zaremba, prob. w Wąbrzeźnie; Stan. Zegarski, prob. w Zwiniarzu.

Wszystkim czcigodnym Jubilatam przesyłamy na tej drodze już dziś serdeczne życzenia, by Pan Bóg błogosławił ich pracy dla dobra dusz na chwałę Bożą i dał im nagrodę zasłużoną, jako sługom Jego wiernym!

Wskutek katastrofalnych mrozów większa część potężnych rzek na wschodzie i środkowym zachodzie Stanów Zjednoczonych zamrzła zupełnie. Na ilustracji widzimy kuter nadbrzeżnej policji, który czuwa stale nad stanem rzeki, aby bodaj wąski szlak wodny był wolny od lodu dla żeglugi.

Budujący przykład zachowania przykazania kościelnego.

Za czasów wielkiej królowej Wiktorji był ambasadorem francuskim w Londynie książę Laroche-foucauld-Bisaccia, cieszący się ogólnem poważaniem. Zauważono jednak, że kilkakrotnie nie zjawił się przy stole królowej, gdy był zaproszony na oficjalne obiady. Królowa postanowiła z ust ambasadora dowiedzieć się przyczyny takiego postępowania. Zapytała go przy najbliższej sposobności: „Mój panie ambasadorze, dlaczego pan uniewinnia się zawsze, ilekroć zapraszam pana na obiad?”

Książę odpowiedział również pytaniem: „Dlaczego Wasza Królewska Mość zaprasza mnie zawsze w piątek?”

„Jestem katolikiem, a nam katolikom nie wolno spożywać mięsa w piątek”. Królowa przyrzekła, że temu zaradzi. Przy następnym obiedzie wskazała ambasadorowi miejsce u swej prawicy i sama podała mu postne potrawy, okazując przez to, że szanuje zasady katolickiego księcia.

Zakon O.O. Pijarów osiedla się na Pomorzu.

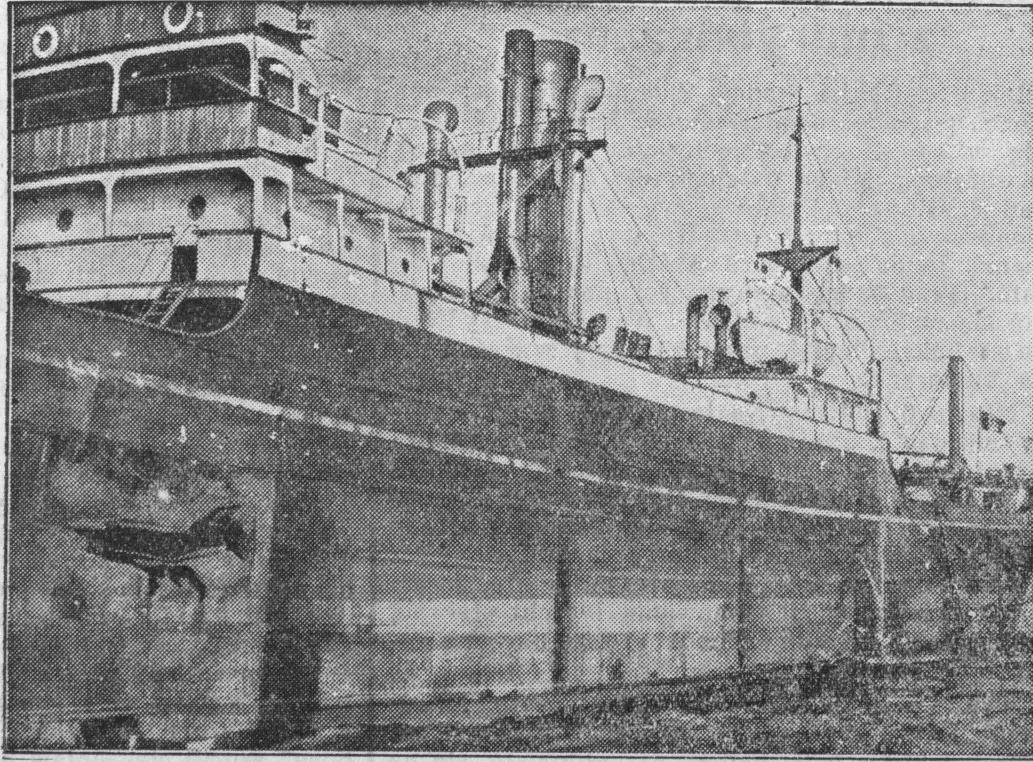
Ks. Biskup dr. Okoniewski udzielił Prowincjałowi O.O. Pijarów, O. Stusińskiemu, pozwolenia osiedlenia się Zakonu na terytorjum diecezji chełmińskiej.

Nowe znaczki pocztowe, wydane w Niemczech z okazji 50-lecia wynalezienia samochodu. Lewy znaczek przedstawia Daimlera, prawy Benza.

W „Milano obchodzone w tym roku uroczyste święto zimy.

W lewej części obrazka widzimy otwór — uszkodzenie parowca wiozącego „Pawda”, spowodowany zderzeniem się z sowieckim parowcem „Prawda”.

